

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Fördös Péter ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Olaszy-Kiss Gyula ügyvéd által képviselt alperes ellen rendkívüli felmondás jogellenességének megállapítása iránt a Győri Munkaügyi Bíróságnál 2.M.1057/2006. szám alatt megindított és másodfokon a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2.Mf.20.067/2009/7.számú rész-közbenső ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

r é s z í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2.Mf.20.067/2009/7. számú rész-közbenső ítéletét részítéletnek tekinti, annak felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, egyebekben hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek

- tizenöt nap alatt - 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra - 62.600 (hatvankettőezer-hatszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s :

A felperes 2002-ben került kapcsolatba az alperessel, azonban munkaviszony létesítése közöttük csak 2004. április 5-én történt. 2006. május 10-én a felperes írásbeli figyelmeztetést kapott azon indokolással, hogy három esetben is hibásan végezte a munkáját, továbbá közlésre került, hogy újabb szabályszegés esetén a munkáltató rendkívüli felmondással fog élni. A felperes 2006. május 25-étől táppénzes állományban volt, május 31-én pedig a munkáltató rendkívüli felmondást bocsátott ki. Ennek indoka szerint: az üzlet a megadott telefonszámon nem elérhető, mivel a felperes kérés ellenére sem volt hajlandó visszaadni az alperes által neki biztosított S. kártyát; nem végezte el határidőre a május 20-ára vállalt szervizmunkát, és nem teljesítette határidőre a motorszerelő képzettség megszerzését. Kárt okozott a cégnek a telefonelérhetőség korlátozásával, továbbá az üzletfelektől ajándékokat fogadott el. A felperes a keresetében a felek között 2006. május 8-án kelt megállapodása érvénytelenségének, és a május 31-én kiadott rendkívüli felmondás jogellenességének megállapítását kérte. Igényt tartott felmentési időre járó átlagkeresetre, túlmunkadíjazásra, valamint a 2002-től bejelentés nélkül végzett munkából eredő kára megfizetésére. A Győri Munkaügyi Bíróság 2.M.1057/2006/48. számú ítéletével a felperes keresetének részben helyt adott. Megállapította, hogy az alperes által 2006. május 31-én kiadott rendkívüli felmondás jogellenes, ezért azt hatálytalanította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek elmaradt munkabér címén 877.255 forintot, annak kamatával, továbbá az ítélet jogerőre emelkedésének napjáig napi

3.764 forintot. Felmentési időre járó átlagkereset címén 41.400 forint, egy havi végkielégítésként 82.800 forint megfizetésére kötelezte az alperest, míg a jogellenesség jogkövetkezményeként két havi átlagkeresetnek megfelelően 165.600 forint megtérítésével tartozik. A bíróság a felperes ezt meghaladó keresetét elutasította kimondva, hogy a felek a költségeiket maguk viselik.

A munkaügyi bíróság álláspontja szerint a rendkívüli felmondás azon indoka, amely szerint a felperes határidőre nem szerezte meg a motorszerelő képzettséget, nem tekinthető valósnak, mivel az erre irányuló határidő 2006. július 30-án járt le. Az ajándék elfogadásáról, mint rendkívüli felmondási indokról megállapította, hogy a perben nem nyert bizonyítást annak megtörténte. Nem látta valós indoknak, hogy a S. kártya visszaadásának elmulasztásával a felperes a szerviz elérhetőségét akadályozta volna, ezt a tanúk vallomásai sem támasztották alá. A felmondás indokolásában szereplő határidő mulasztás kapcsán az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy ennek valóságtartamát az alperes nem tudta bizonyítani. Nem lehetett megállapítani ugyanis, hogy ki vállalta, illetve ki végezte a javítást, így azt sem, hogy a határidő elmulasztása a felperesnek felróható lehet-e. A bíróság megalapozatlannak találta a felperes kereseti kérelmét a 2002. áprilisától fennállt munkaviszonyra vonatkozó megállapítási kereset tekintetében. Kifejtette, hogy ezen időszakról kezdődően a felperes munkavégzése segítségnyújtás címén történt annak reményében, hogy majdan az alperes üzlettársa lehet. Alaptalannak ítélte a munkaügyi bíróság a 2006. május 8-án készült munkaszerződés-módosítás érvénytelenségének megállapítására irányuló keresetet is, mivel nem találta bizonyítotttnak azt, hogy a felperes ezen megállapodást jogellenes fenyegetés hatására írta volna alá. Mind a felperes, mind az alperes fellebbezéssel élt. A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2.Mf.20.067/2009/7. számú rész-közbenső ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletének a rendkívüli felmondás jogellenességének megállapítására, a jogellenesség jogkövetkezményeként megállapított két havi átlagkeresetnek megfelelő marasztalásra vonatkozó, valamint a felperes keresetét ezt meghaladóan elutasító rendelkezését helybenhagyta. Megállapította, hogy a felperes munkaviszonya az alperesnél ezen rész-közbenső ítélet kihirdetésével szűnik meg. A felperes elmaradt jövedelmére vonatkozó alperesi marasztalást tartalmazó ítéleti rendelkezést hatályon kívül helyezte, és e tekintetben az elsőfokú bíróságot az eljárás folytatására, és új határozat hozatalára utasította. Kötelezte az alperest 62.600 forint fellebbezési illeték megfizetésére kimondva, hogy a felek maguk viselik a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az alperes nem bizonyította azon állítását, hogy a S. kártya működésképtelenné tételével, a cég telefonon történő elérhetőségének korlátozásával a felperes kárt okozott, illetőleg bizalmatlanságot váltott ki az ügyfelekből. A határidőre vállalt szervizmunka elkészültének hiányát, ezen indok valóságát az alperes

nem bizonyította, továbbá azt sem, hogy mely munka volt az, amit a felperes vállalt, és amely határidőre nem készült el. A munkakör ellátásával kapcsolatban a felperesre a megrendelőktől számos panasz és kifogás érkezett a rendkívüli felmondás szerint. E körben az alperes semmifajta tényállítást nem tett, bizonyítást sem ajánlott fel, ezért ezen felmondási indokot sem lehetett jogszerűnek tekinteni. A rendkívüli felmondás negyedik indoka, miszerint az ügyfelektől a felperes pénzt és ajándékot fogadott el, nem volt bizonyított. A felek egyezően adták elő, és becsatolásra került az a figyelmeztetés, amely 2006. május 10-én kelt, és amely arra vonatkozott, hogy a felperes ajándékot és készpénzt fogadott el a munkáltatóval üzleti kapcsolatban álló személyektől. Az alperes arra nem hivatkozott, és bizonyítást sem ajánlott fel, hogy ezen írásbeli figyelmeztetésben szereplő esettől elkülönülten a felperes ezt követő időben és eltérő személyektől pénzt fogadott volna el. Ugyanazon okra, amely miatt már figyelmeztetésben részesült a felperes, rendkívüli felmondást alapítani nem lehet. A munkakör ellátáshoz szükséges szerelői képesítés megszerzésének feltételét a felperes határidőre nem teljesítette, ezért azonban írásbeli figyelmeztetésben részesült. Az alperes arra nem nyilatkozott, hogy a felperes által becsatolt H.D. motorszerelő okirat mint megfelelő végzettséget igazoló okmány, miért nem fogadható el. A rendkívüli felmondás azon indoka, hogy a felperes a munkavégzés szabályait több alkalommal megszegte, hibás munkavégzések miatt anyagi, és „presztízskárt” okozott a cégnek, ugyancsak nem megalapozott. Az alperes nem jelölt meg olyan újabb hibás munkavégzéseket, amelyek a felperesnek felróhatóak lettek volna, és amely miatt írásbeli figyelmeztetésben nem részesült. A másodfokú bíróság - az elsőfokú bírósággal egyezően - alaptalannak találta a kereseti követelést, miszerint a felperes munkaviszonya 2002. áprilisától állt fenn az alperesnél. A megyei bíróság az elmaradt munkabér tekintetében az elsőfokú bíróságot további bizonyítási eljárás lefolytatására kötelezte. Az alperes felülvizsgálati kérelme a jogerős rész-közbenső ítélet „megváltoztatására”, és a kereset elutasítására, valamint a felperes perköltségben való marasztalására irányult. Másodlagos kérelme az első-, és a másodfokú bíróság új eljárás lefolytatására, és új határozat hozatalra utasítására irányult. A felülvizsgálati érvelés szerint a mobiltelefon és a S. kártya kapcsán a felperes a magatartásával az alperesnek nemcsak presztízsveszteséget, hanem anyagi károkat is okozott, mivel elérhetőség hiányában az ügyfelek ideiglenesen máshol vásároltak, vagy véglegesen el is szoktak a kereskedéstől. Ezt támasztotta alá R.Á., valamint Cs.Gy. tanúvallomása. A V.M. nevére szóló munkalap egyértelműen igazolja, hogy a felperes által elvállalt, és a felmondásban szereplő munka nem készült el határidőre.

A felülvizsgálati érvelés szerint az alperes kellőképpen bizonyította, hogy a felperes munkájával kapcsolatban számos panasz és kifogás érkezett. Ebben a körben értékelendő R.Á., valamint

Cs.Gy. tanúvallomása. Az alperes hivatkozott az EBH.2006.1439., valamint az EBH.2004.1056. számú eseti döntésekben foglaltakra. Azon felmondási ok kapcsán, hogy a felperes ajándékot fogadott el, H.A. tanúvallomását a bíróságok nem megfelelően értékelték. A tanú igazolta, hogy nem egy esetről volt szó, hiszen többes számban beszélt. Ebből következik, hogy a figyelmeztetést más ajándék elfogadása miatt adta ki a munkáltató, egyébként is abban pénz szerepelt, holott Cs.Gy. a vallomásában itálról beszélt.

A jogerős rész-közbenső ítélet szerint a képzettség megszerzésével kapcsolatosan a felperes már figyelmeztetésben részesült, vagyis ezen okból nem lehetett a rendkívüli felmondás okaként ezt vele szemben „felhozni”. Amikor 2006. május 10-én közölték a felperessel a figyelmeztetést, akkor még volt objektív lehetősége a tanfolyam befejezésére. Vitatta azon ítéleti megállapítást, amely szerint a képzettség megszerzésének elmaradása csupán rendes felmondási ok lehetne, ugyanis a felperes magatartása kimerítette az Mt. 96. § (1) bekezdés a) és b) pontjában foglaltakat. A felperes a figyelmeztetés ellenére tette lehetetlenné, hogy a képesítést határidőben megszerezze. A felperes tisztában volt azzal, hogy amennyiben a figyelmeztetések ellenére „hibázik”, úgy vele szemben rendkívüli felmondással fog élni az alperes. A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős rész-közbenső ítélet hatályában való fenntartására irányult az alperes perköltség fizetésre kötelezése mellett.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A rendkívüli felmondás indokainak köre szigorúan meghatározott. Eszerint rendkívüli felmondás jogszerűen csak arra alapítható, hogy a másik fél a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét jelentős mértékben szándékosan vagy súlyos gondatlansággal megszegi [Mt. 96. § (1) bekezdés a) pont, MD.II/189.], vagy egyébként olyan magatartást tanúsít, amely a munkaviszony fenntartását lehetetlenné teszi [Mt. 96. § (1) bekezdés b) pont].

A rendkívüli felmondás csak a törvényben meghatározott okon alapulhat, ennek valónak és okszerűnek kell lenni, továbbá olyannak, amely más módon még nem került elbírálásra (BH.2005/225.). Az eljáró bíróságok helytállónan vonták tehát vizsgálódási körükbe a rendkívüli felmondás valamennyi indokát, és a bizonyítékok együttes értékelésével (Pp. 206. §) helytálló döntést hoztak. A felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275. § (1) bekezdés alapján nincs helye felülmérlegelésnek, az ügy érdemét érintő jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen és logikátlan, iratellenes, nem megfelelően indokolt mérlegelése valósíthat meg (Pp. 221. §., BH. 2001/197., BH. 2002/29.). A jelen esetben a felülvizsgálati kérelemben foglaltak jogszabálysértés megállapítására nem adtak módot. Az eljárás során az alperes nem tudta ítéleti bizonyossággal megállapíthatóan cáfolni azon - a nyomozati eljárásban is következetesen állított - felperesi

álláspontot, miszerint a S. kártyát a saját pénzéből vásárolta a cég nevére. Annak az alperes részére történő átadásának elmulasztása körében az alperes nem bizonyította a felperes károkozó magatartását az ügyfelekkel való kapcsolattartás körében sem. R.Á. tanúvallomása szerint is „abban az időszakban a szerviznek egy telefonszáma volt fenn a honlapon, és egy másik szám az értékesítésnek, és több szám is volt” (jegyzőkönyv, 3. oldal 3. bekezdés). U.Á. tanú úgy vallott, hogy „a szervizben is volt vezetékes telefon” (jegyzőkönyv, 7. oldal 7. bekezdés). Mindebből következően pedig nem volt megállapítható, hogy a felperes akadályozta az alperes tevékenységét az ügyfelekkel való telefonos kapcsolattartás során, így az ezzel összefüggő károkozó magatartás sem nyert bizonyítást. A másodfokú bíróság helytállóan fejtette ki, hogy az alperes a határidőre vállalt, és el nem készült munka vonatkozásában konkrét tényekre nem hivatkozott. Önmagában a V.M. nevére szóló munkalap nem alkalmas annak alátámasztására, hogy a késedelmes munkavégzés a felperes hibájából következett be. A rendkívüli felmondás azon indoka, miszerint a felperessel szemben számos panasz, illetve kifogás érkezett, ugyancsak nem nyert igazolást. Az alperes által a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott R.Á. tanúvallomása annak alátámasztására alkalmas, hogy az alperesnél történtek hibás munkavégzések, reklamációk, de hogy azok kizárólag a felperes mulasztásának következményei, nem nyertek bizonyítást. Cs.Gy. tanúvallomása szerint pedig „a vásárláskor nem közölték velem, hogy a motor balra húz” (jegyzőkönyv 6. oldal 1. bekezdés). Az a körülmény, hogy a már hibásan eladott motor megjavítását a felperes nem tudta végrehajtani, rendkívüli felmondás indokául nem szolgálhat. A másodfokú bíróság helytállóan értelmezte a felperes részére 2006. május 10-én átadott írásbeli figyelmeztetést, amely azt tartalmazta, hogy ajándékot és készpénzt fogadott el a munkáltatóval üzleti kapcsolatban álló személyektől. Az alperes nem bizonyította, hogy ezen intézkedését követően a felperes ismételten megvalósította a korábban terhére rótt magatartást, így a rendkívüli felmondás ezen indoka sem megalapozott. H.A. tanúvallomása, miszerint „volt két munkatárs, akik mondták, hogy ügyfelek panaszkodtak nekik arról, pénzt szokott elfogadni a felperes (jegyzőkönyv, 3. oldal utolsó bekezdés), semmilyen konkrét körülményt nem tartalmaz sem az esemény vonatkozásában, sem annak időpontját illetően, így ez a felperes terhére rótt magatartás vizsgálata során nem volt értékelhető. A munkáltató rendkívüli felmondásának indokaként szerepelt, hogy a felperes nem szerezte meg határidőre a motorszerelő képzettséget. A bíróságok helytállóan fejtették ki, hogy a felperesnek ezen kötelezettségét 2006. július 30-áig kellett teljesíteni, vagyis a rendkívüli felmondás időpontjában még e körben nem terhelte mulasztás akkor sem, ha az oktatást végző cég 2006. május 23-án jelezte az alperes felé, hogy a munkavállaló ezen időpontig nem fizette be a vizsgadíjat és a vizsgán nem vett részt. A jogerős ítélet jogszabálysértés nélkül állapította meg, hogy a képzettség

megszerzésének hiánya legfeljebb rendes felmondás kiadásának lehetett volna jogszerű indoka.

A bíróságok helytállóan értékelték, hogy a felperes károkozó magatartása nem nyert bizonyítást. Az alperes a „visszahívásokat” csupán állította, de azt konkrét tényekkel nem támasztotta alá.

A fentiekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős rész-közbenső ítéletet részítéletnek tekintette, azt a felülvizsgálati kérelemmel támadott részében hatályában fenntartotta, egyebekben nem érintette a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján.

A pervesztes alperes perköltség fizetési kötelezettsége a Pp. 78. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 3. § (3) bekezdés és 15. §-a alapján a felülvizsgálati eljárási illetéket az alperes viseli.

Budapest, 2010. szeptember 1.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró
A kiadmány hiteléül: Nné tisztviselő